

JUNE :-2020,
VOLUME-5, ISSUE-9

ISSN 2456-1002
(ONLINE)

Research Genius *F* *Journal*

Most Reffered & Peer Reviewed
Multi Disciplinary E Journal of Research

CHIEF EDITOR

DR. SUDHIR G. JOSHI

PRINCIPAL

SHREE H.S.SHAH COLLEGE OF COMMERCE

Modasa Dist- Arrvalli

Research Genius E Journal ISSN 2456-1002

**Multi Disciplinary and Peer-Reviewed
Research Journal in India**

Chief Editor

Dr. Sudhir G. Joshi

Principal

Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli

Associate Editors

Dr. Mohanlal K.Patel

ASSOCIATE PROFESSOR

H.O.D

Department Of Commerce

H.S.Shah College Of Commerce,

Modasa

Dist- Arrvalli

Dr. Ilaben D.Sagar

ASSOCIATE PROFESSOR

H.O.D

Department Of Economics

H.S.Shah College Of Commerce,

Modasa

Dist- Arrvalli

Chief Executive Editor

Dr. Rajeshkumar A. Shrimali

Assistant Professor

Department of Commerce

Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli

Executive Editors

Prof. Gopalbhai Vankar Assistant Professor H.O.D Department of English Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli	Dr. Anant Patel ASSISTANT PROFESSOR Department Of Physical Education Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli
Prof. Kamlesh Goswami ASSISTANT PROFESSOR Department Of commerce Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli	Dr. Dhaval P. Dave Assistant Professor Department of Economics Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli

PUBLISHED BY

<http://www.hscresearchjournal.org/>

HEAD QUARTER

Shree H.S.Shah College Of Commerce, Modasa Dist- Arrvalli

“Research Genius E Journal” is a Bi-Annual based Research Journal

Copy Right, JUNE- 2020, All Rights Reserved

- **No part of this publication may be reproduced or copied in any form by any means without prior written permission**
 - **“Research Genius E Journal” holds the copyright to all articles contributed in this publication. In case of reprinted articles “Research Genius E Journal” holds the copyright for the selection, sequence, introduction material, summaries and other value additions**
 - **The view expressed in this publication are purely personal judgments of the authors and do not reflect the view of “Research Genius E Journal” . The views expressed by external authors represent their personal views and not necessarily the views of the organizations they represent.**
 - **All efforts are made to ensure that the published information is correct. “Research Genius E Journal” is not responsible for any errors caused due to oversight or otherwise.**
-

Editor's Column

The blast of knowledge at the universal hut due to scientific dynamics has without doubt redefined the very concept of new Era. The main set-up of education especially higher education-has become a subject of study and scrutiny for the scholars and practitioners who have a hunger desire to face change and challenges. It is because we, the creature beings, are brilliant with the faculty of option and a liberated will.

Unlike other type, we are not planned. We can make choices and use our free will to act and get our objectives. Inequities in learning opportunities, quality of educational military and level of learning success persist by gender, rural/town locality, ethnic backdrop, and socioeconomic status.

The quality of education and the aptitude to define and monitor this quality is absent in most upward countries. The means and span of education continue to be fine and curbed to past models of delivery, and the use of other channels continues to be informal and subsidiary. The increase in quantitative and qualitative demand for education is not in step by an raise in funds.

At this point in time, it is safe to situation that the split of views on the risk of change is marvelous. We, the publishers of Research Genius E Journal, are very much eager to view some aspect of these changes through academic article contributed by impressive scholar and social group. The nearby issue contains papers with decisive coming and scrutiny as well as orderly argument and reflection on various theme of language, prose, information technology, commerce and so on. We trust this will positively be helpful for the community who desire transform.

Chief-Editor

Dr. Sudhir G. Joshi

**Research
Genius
E Journal**

**JUNE :- 2020,
VOLUME-5, ISSUE-9**

INDEX

Sr.	Title	Page
1.	The Corona virus Recession - Dr. Rajeshkumar A. Shrimali	1-3
2.	ગ્લોબલ હંગર ઈન્ડેક્સમાં ભારતનું સ્થાન - ડૉ. ધવલકુમાર પી. દવે	4-8
3.	Higher Education in India - Rina C Dave	9-13
4.	“આત્મહત્યા”-એક મનોવૈજ્ઞાનિક વિહંગાવલોકન - ડૉ. કઠિયારા મોહમદહકીમ એ.	14-15
5.	Needs of E - GOVERNANCE in this present time - Dr. KAMLESH M.GOSWAMI	16-20

-
6. જાગરિયા લોકકથામાં ભાષાવિશેષતા: - ઘનશ્યામભાઈ કે. તળપદા 21-28
-
-

The Coronavirus Recession

- **Dr. Rajeshkumar A. Shrimali**

Assistant Professor

H.S.Shah College of Commerce, Modasa

The world is already reeling from the effects of a pandemic. There is a public health crisis in more than 200 countries around the globe. Close to half of the 7 billion people in the world are living under a lockdown. This is a unique situation, given the fact that a medical emergency is about to create financial mayhem in the world. All the other recessions up till now had financial causes.

In the last days of March 2020, the International Monetary Fund has come out in the open and announced that the entire world is undergoing an economic recession. They predicted the recovery to happen sometime in the middle of 2021. A lot of critics feel that this announcement is premature. This is because, by definition, a recession only happens when the economic growth of a country is negative for two consecutive quarters. Two quarters have not passed since the beginning of the coronavirus crisis. However, organizations like the International Monetary Fund are pretty sure that the effects will last for two months or more. The reason behind this conviction is that they can see tell-tale signs of recession in other walks of life.

Some of the symptoms of recession have been listed down

Signs of Recession

The following signs of recession have become evident in the last few days.

- **Stock Market Crash:** The size of the stock market crash is not unprecedented, but the speed is. For instance, during the 2008 crisis, the stock market crashed more than 65%. However, this fall was not triggered immediately. Rather it took close to six months for the fall to happen. On the other hand, the coronavirus crisis has crashed the markets by only 30%. However, this has happened in merely 18 days! Also, the end of this crisis is nowhere in sight. Hence, it is difficult to predict how low the market will go. A stock market fall of more than 30% is severe enough to say that the economy is heading towards a recession.

- **Lower GDP:** Even though the GDP has not seen a negative growth rate for two consecutive quarters, it is quite likely to do so. This is because the entire sectors of the economy are not working. Social distancing is the only policy known to man that can halt the spread of this disease. However, social distancing is incompatible with many business sectors. For instance, travel, retail, aviation, entertainment, restaurants, and such other industries are almost seeing zero sales. These sales are unlikely to increase even in the near future. Hence, even if there are no reports which report the fall in GDP, an average person can see it with their naked eyes. Economic reports run with a lag. The report showing negative growth in the GDP is likely to come out after a few months. However, individuals and organizations can already feel the effects of a recession.
- **Higher Unemployment:** Increase in unemployment is another tell-tale sign of a recession. Once again, the rise in unemployment numbers has been alarming. The United States workforce is likely to see about 20% of its workforce being out of jobs. This is pretty close to the 24% number, which was prevalent during the Great Depression and is the highest number recorded in American history. This number is expected to rise as much as 32% in America! In other countries such as Spain, Greece, and Italy, unemployment was already a problem, and this crisis could end up making one out of two people homeless.

Effects Temporary: The coronavirus led recession is likely to be faster and deeper than the crisis of 2008. However, the good news is that the effects will not be as long-lasting. For instance, it took the world almost six to seven years to come out of the housing crisis of 2008. Also, that was after governments all over the world were following loose monetary policies in an attempt to counter the effects of the recession. If experts are to be believed, the effects of coronavirus should be temporary. This is because as soon as a vaccine is developed, people are likely to resume their normal lifestyle. They will continue to go shopping, eating out at restaurants, and so on. Unlike the 2008 crisis, the erosion of wealth is not going to be permanent. The crisis started with a public health problem and may end as soon as the problem is solved.

Faster Recovery: As mentioned above, the effects are likely to be temporary. However, governments all over the world will have to be careful while phasing out social distancing measures. This will have to be done in a staggered manner. If the restrictions are eased at once, then the likelihood, the resurgence of the virus, and deeper economic pain may very well be on

the cards. Economists are speculating about what the shape of the recovery curve will look like. However, regardless of the shape, they all seem to agree that the world should be able to defeat the coronavirus crisis sometime in 2021!

The bottom line is that the economic forecast is scary in the short run. **A significant recession is likely to affect the entire globe in 2020. However, recovery should be fairly quick, and the world could come back to business as usual in 2022.**

References

www.google.com

www.managementstudyguide.com

ગ્લોબલ હંગર ઈન્ડેક્સમાં ભારતનું સ્થાન

ડૉ. ધવલકુમાર પી. દવે

અધ્યાપક સહાયક

શ્રી એચ. એસ. શાહ કોલેજ ઓફ કોમર્સ, મોડાસા

ભારતમાં ગરીબી અને ભૂખમરો કે પછી કુપોષણ આઝાદી પહેલાં અને આઝાદી બાદ ભારતને વ્યથિત કરતી સમસ્યા છે. અથવા બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ભારતના વૃદ્ધિ દરને ધીમો કરનારી સમસ્યા છે. આઝાદી પછી સત્તા ઉપર આવેલી દરેક સરકારોએ દેશમાંથી ગરીબી, ભૂખમરો કે પછી કુપોષણ દૂર કરવા માટે અથાગ પ્રયત્નો કર્યા છે. છતાં પણ કોઈપણ સરકારને ખાસ જાજી સફળતા પ્રાપ્ત થઈ નથી. વર્તમાન સમયમાં પરિણામએ આવ્યું છે કે ભારતમાં ગરીબી, ભૂખમરો અને કુપોષણનું પ્રમાણ વધ્યું છે. પછી ભલે કોઈપણ સરકાર એવા દાવા કરતી હોય કે અમારા રાજ્યોમાં કે દેશમાં ગરીબી ઘટી છે. જેનું ઉત્તમ ઉદાહરણ જોઈએ તો વૈશ્વિક ગરીબી સૂચકાંક તારીખ ૧૬ ઓક્ટોબર ૨૦૧૮ના રોજ વર્લ્ડ ફૂડ ડેના દિવસે આયલેન્ડની કન્સર્ન વર્લ્ડવાઈડ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલા ગ્લોબલ હંગર ઈન્ડેક્સમાં ભારતનું સ્થાન દુનિયાના ૧૧૭ દેશોમાંથી ૧૦૨મું હતું. અહીં એક વાત જાણવા જેવી છે કે વર્ષ ૨૦૧૮માં ભારતનો ક્રમ કુલ ૧૧૮ દેશોમાંથી નાઈઝીરીયા સાથે સંયુક્ત રીતે ૧૦૩ હતો. અને તેનો કુલ આંક (સ્કોર) ૩૧.૧ હતો. જ્યારે આ વર્ષ નાઈઝીરીયાનો ક્રમ ૧૦૧ એટલે કે ગયા વર્ષની તુલનામાં બે ક્રમ ઉપર અને તે દેશનો આંક (સ્કોર) ૩૦.૨ જ્યારે ભારતનો ક્રમ ૧૦૨ અને આંક ૩૦.૩ છે. જે નાઈઝીયા દેશમાં ભારત જેટલી સુવિધા નથી, છતાં પણ તેનું પ્રદર્શન ગરીબી, ભૂખમરો અને કુપોષણમાં ભારત કરતા સારું છે. જે આ વર્ષ પ્રસારિત થયેલા ગ્લોબલ હંગર ઈન્ડેક્સ પ્રમાણે જોઈએ તો. ગ્લોબલ હંગર ઈન્ડેક્સમાં સૌથી વધારે ગરીબી, ભૂખમરો કે પછી કુપોષણની તીવ્રતા ધરાવતો જો કોઈ દેશ હોય તો તે દેશ સેન્ટ્રલ અફ્રિકન રીપબ્લીક છે. જેનો આંક ૫૩.૬ થવા પામે છે. વિશ્વના બીજા બાકીના દેશોને જુદી જુદી શ્રેણીમાં વિભાજન કરીએ, તો નીચેના ટેબલ ઉપરથી પરિસ્થિતિ વધુ સ્પષ્ટ જોવા થશે.

ટેબલ: ૧ વિશ્વમાં ગરીબી, ભૂખમરો કે પછી કુપોષણની પરિસ્થિતિ ધરાવતા દેશોની સંખ્યા

ક્રમ	આંક (સ્કોર)	દેશોની સંખ્યા
૧	> ૫	૧૭
૨	૭.૫ થી ૯.૯	૨૯
૩	૧૦.૦ થી ૨૦.૦	૨૩
૪	૨૦.૧ થી ૩૦.૦	૩૧
૫	૩૦.૧ થી ૪૦.૦	૧૩

૬	૪૧.૧ થી ૫૦.૦	૦૩
૭	૫૧.૧ થી ૫૫.૦	૦૧
૮	> ૫ થી ૫૫.૦	૧૧૭

સ્ત્રોત: <https://www.globalhungerindex.org/result>

(૧) દુનિયાના કુલ ૧૧૭ દેશોમાંથી ૪૬ (૩૯.૩૧ ટકા) ભૂખમરની પરિસ્થિતિ ૧૦ના આંક કરતા પણ નીચે છે તેથી અહીંયા ભૂખમરની ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. જે ઉપરોક્ત ટેબલ ક્રમમાં ૧ અનેર જોતા માલૂમ પડે છે.

(૨) વિશ્વના ૨૩ દેશો (૧૯.૬૬ ટકા) એવા છે કે જ્યાં ભૂખમરની પરિસ્થિતિ સાધારણ છે. જેનો આંક ૧૦.૦ થી ૨૦ની વચ્ચે આવે છે. તેથી અહીંયા પણ ભૂખમરની ચિંતા કરવાની જરૂર ઉભી થતી નથી.

(૩) ૪૩ એવા દેશો છે કે જેની ટકાવારી ૩૬.૭૫ થવા જાય છે કે જ્યાં ભૂખમરની સ્થિતિ ચિંતાજનક છે, એમ કહી શકાય. જ્યારે વિશ્વના એવા દેશો ૩.૪૨ ટકા સાથે એટલે કે ૪ દેશો છે કે જેમના નામ જોઈએ તો ઝીમ્બાવે, મોડાગાસ્કર, ચાડ અને યમન ને ચેતવણી આપી શકાયકે જેમના દેશોમાં ભૂખમરની પરિસ્થિતિએ ગંભીરરૂપ ધારણ કરી રહી છે.

(૪) આગળ જણાવ્યું તે પ્રમાણે સેન્ટ્રલ અફ્રિકન રીપબલીક દેશમાં ભૂખમરની પરિસ્થિતિ એટલી બધી વિસ્ફોટ થઈ ગઈ છે કે જેનો આંક ટેબલમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ૭માં ક્રમે જોતા માલૂમ પડે છે.

(૫) વિશ્વના કુલ ૧૧૭ દેશોમાંથી ૫૮.૮૭ ટકા સાથે ૬૯ દેશોમાં ભૂખમરની સ્થિતિ છે જ નહીં અથવા સાધારણ છે જ્યારે બાકીના ૪૮ દેશોમાં એટલે કે ૪૧.૦૩ ટકા દેશોમાં ભૂખમરની સ્થિતિ ગંભીર અને ચિંતાજનક હદ વટાવી ગઈ છે.

સૂચન છે કે ૪૬ દેશોમાં ભૂખમરની સ્થિતિ નથી તેવા દેશોમાંથી અનાજ છેલ્લા ૪ (ચાર) દેશોમાં જ વિના મૂલ્યે નિકાસ કરીને માનવ સમૂહોને બચાવવા જોઈએ.

એશિયા ખંડમાં ગરીબી, ભૂખમરો કે પછી કુપોષણની પરિસ્થિતિ

એશિયાના દેશોની વાત કરીએ તો વર્ષ ૨૦૧૮માં કુલ ૨૪ દેશોનો ગ્લોબલ હંગર ઇન્ડેક્સમાં જુદા જુદા દેશોનો આંક દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. જેમાંથી વર્ષ ૨૦૧૮માં ત્રણ દેશોને બાદ કરતા ૨૧ દેશોનો આંક આ વર્ષ દર્શાવવામાં આવ્યો છે. જેનું ટેબલ આ પ્રમાણે છે.

ટેબલ ૨.૧ વર્ષ ૨૦૧૮ અને વર્ષ ૨૦૧૯માં એશિયા ખંડમાં જુદા જુદા દેશોની વૈશ્વિક ભૂખમરની પરિસ્થિતિ

ક્રમ	દેશ	વર્ષ ૨૦૧૮ નો આંક	૨૦૧૮ માં સ્થાન	વર્ષ ૨૦૧૯ નો આંક	૨૦૧૯ માં સ્થાન	તફાવત	પરિસ્થિતિ	સ્થાનનો તફાવત
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯
૧	મોન્ગોલીયા	૧૨.૬	૫૫	૯.૭	૪૫	૨.૯	સ્થાનમાં સુધારો	૧૦ ↑
૨	થાઈલેન્ડ	૧૦.૪	૪૪	૯.૭	૪૬	૦.૭	સ્થાનમાં ઘટાડો	૨ ↓
૩	જોડન	૧૧.૨	૪૮	૧૦.૫	૪૮	૦.૭	કોઈ ફેરફાર નહીં	૦૦
૪	ઉઝબેકિસ્તાન	૧૨.૧	૫૨	૧૦.૭	૪૯	૧.૪	સ્થાનમાં સુધારો	૩ ↑
૫	ઓમાન	૧૦.૮	૪૬	૧૧.૪	૫૨	-૦.૬	સ્થાનમાં ઘટાડો	૬ ↓
૬	લેબોનોન	૧૧.૭	૫૦	૧૧.૬	૫૭	૦.૧	સ્થાનમાં ઘટાડો	૩ ↓
૭	તુર્કમીસ્તાન	૧૨.૨	૫૩	૧૧.૮	૫૪	૦.૪	સ્થાનમાં ઘટાડો	૧ ↓
૮	મલેશિયા	૧૩.૩	૫૭	૧૩.૧	૫૭	૦.૨	કોઈ ફેરફાર નહીં	૦૦
૯	શ્રીલંકા	૧૭.૯	૬૭	૧૭.૧	૬૬	૦.૮	સ્થાનમાં સુધારો	૧ ↑
૧૦	ઈરાક	૨૨.૧	૭૪	૧૮.૭	૬૮	૩.૪	સ્થાનમાં સુધારો	૬ ↑
૧૧	મ્યાનમાર	૨૦.૧	૬૮	૧૯.૮	૬૯	૦.૩	સ્થાનમાં ઘટાડો	૧ ↓
૧૨	ઈન્ડોનેશિયા	૨૧.૯	૭૩	૨૦.૧	૭૦	૧.૮	સ્થાનમાં સુધારો	૩ ↑
૧૩	ફિલીપાઈન્સ	૨૦.૨	૬૯	૨૦.૮	૭૧	૦.૬	સ્થાનમાં ઘટાડો	૨ ↓
૧૪	નેપાળ	૨૧.૨	૭૨	૨૨.૮	૭૩	૦.૪	સ્થાનમાં ઘટાડો	૧ ↓
૧૫	કમ્બોડિયા	૨૩.૭	૭૮	૨૫.૮	૭૭	૦.૯	સ્થાનમાં સુધારો	૧ ↑
૧૬	બાંગ્લાદેશ	૨૬.૧	૮૬	૨૭.૭	૮૮	૦.૩	સ્થાનમાં ઘટાડો	૨ ↓
૧૭	ઉત્તરકોરિયા	૩૪.૦	૧૦૯	૨૮.૫	૯૨	૬.૩	સ્થાનમાં સુધારો	૧૭ ↑
૧૮	પાકિસ્તાન	૩૨.૬	૧૦૬	૩૦.૩	૯૪	૪.૧	સ્થાનમાં સુધારો	૧૨ ↑
૧૯	ભારત	૩૧.૧	૧૦૩	૩૩.૩	૧૦૨	૦.૮	સ્થાનમાં સુધારો	૧ ↑
૨૦	અફઘાનીસ્તાન	૩૪.૩	૧૧૧	૩૩.૮	૧૦૮	૦.૫	સ્થાનમાં સુધારો	૩ ↑
૨૧	યમન	૩૯.૭	૧૧૭	૪૫.૯	૧૧૬	-૬.૨	સ્થાનમાં સુધારો	૧ ↑
૨૨	ચીન	૭.૬	૨૬	૬.૫	૨૫	૧.૧	સ્થાનમાં સુધારો	૧ ↑
૨૩	લાઉસ	૨૫.૩	૮૩	૨૫.૭	૮૭	-૦.૪	સ્થાનમાં ઘટાડો	૪ ↓
૨૪	પૂર્વ તીમોર	૩૪.૨	૧૦૬	૩૪.૫	૧૧૦	-૦.૩	સ્થાનમાં ઘટાડો	૪ ↓
૨૫	વીયેટનામ	૧૬.૦	૬૪	૧૫.૩	૬૨	૦.૭	સ્થાનમાં સુધારો	૨ ↑

સ્ત્રોત: (૧) કોલમ ૩ અને ૪ માટે Laura Hammand, SOAS University of London, October 2018 “2018 GLOBAL HUNGER INDEX” A Peer-Reviewed Publication, Page No 13.

(૨) કોલમ ૫ અને ૬ માટે https://en.wikipedia.org/wiki/Global_Hunger_Index#cite_note-35

(૧) ટેબલમાં દર્શાવેલા ૨૫ એશિયાઈ દેશોમાંથી ૧૩ એશિયાઈ દેશોમાં સુધારો થયેલો જોવા મળ્યો છે. જ્યારે ૧૦ એશિયાઈ દેશોમાં ઘટાડો થયેલો જોવા મળ્યો છે. અને ૨ (બે) એશિયાઈ દેશોમાં કોઈ ફેરફાર થયેલો જોવા મળેલ નથી એટલે કે વર્ષ ૨૦૧૮માં એ દેશોને જે આંક આપવામાં આવ્યો હતો તે જ આંક વર્ષ ૨૦૧૯માં આપવામાં આવ્યો છે.

(ર) ટેબલમાં દર્શાવેલા ૨૫ એશિયાઈ દેશોમાંથી—

(A) એવા ૨ (બે) દેશો છે કે તેમના (જોડન અને મલેશિયા) દેશમાં વર્ષ ૨૦૧૮માં જેઆંક હતો તે જ આંક વર્ષ ૨૦૧૮ના વર્ષમાં રહ્યો છે. એટલે કે તે દેશોમાં કોઈ જ ફેરફાર થયો નથી.

(B) ૧ (એક) આંક માં ફેરફાર થયા હોય તેવા એશિયાઈ દેશો કુલ ૮ (આઠ) દેશો છે. જેમ કે ભારત સાથે ચીન, તુર્કમીસ્તાન, શ્રીલંકા, મ્યાનમાર, નેપાળ, કમ્બોડીયા અને યમનનો સમાવેશ થાય છે.

(C) ૨ (બે) આંક માં ફેરફાર થયા હોય તેવા એશિયાઈ દેશો કુલ ૪ (ચાર) છે. જેમાં થાઈલેન્ડ, ફિલીપાઈન્સ, વીયેટનામ અને બાંગ્લાદેશની ગણતરીમાં આવે છે.

(D) ૩ (ત્રણ) આંકમાં ફેરફાર થયા હોય તેવા એશિયાના કુલ ૪ (ચાર) દેશો જેવા કે ઉઝબેકિસ્તાન, લેબોનન, ઈન્ડોનેશિયા અને અફઘાનીસ્તાનનો સમાવેશ થયેલ છે.

(E) ૪ (ચાર) આંકમાં ફેરફાર થયા હોય તેવા એશિયાના કુલ ૨ (બે) દેશો જેવા કે લાઉસ અને પૂર્વ તીમોરનો સમાવેશ થયેલ છે.

(F) ૬ (છ) આંકમાં ફેરફાર થયો હોય તેવા કુલ એશિયાના દેશો માત્ર બે છે જેવા કે ઓમાન અને ઈરાક કે જેવો બન્ને એકબીજાની નજીક આવેલા દેશો છે.

(G) ૧૦ (દશ) આંકનો તફાવત વર્ષ ૨૦૧૮ કરતા વર્ષ ૨૦૧૮માં થયો હોય તેવો માત્ર એક દેશ તે મોંગોલિયા છે.

(H) ૧૨ (બાર) આંકની છંલાગ લગાવી હોય તેવો એશિયાઈ દેશ પાકિસ્તાન છે. જેને વર્ષમાં ૨૦૧૮માં ૩૨.૬ આંક સાથે વિશ્વમાં ૧૦૬ ક્રમાંક હાંસલ કરેલ હતો જે વર્ષ ૨૦૧૮માં ૨૮.૫ આંક હાંસલ કરીને ૮૪મો ક્રમાંક હાંસલ કરેલ છે.

(I) જ્યારે સૌથી માટી હરણફાળ ભરી હોય તેવો એશિયાઈ દેશ ઉતરકોરિયા છે. જે વર્ષ ૨૦૧૮માં ૧૦૮ ક્રમાંક થી વર્ષ ૨૦૧૮માં ૮૨ ક્રમાંકે સ્થાન મેળવેલ છે.

(૩) યમન દેશમાં વર્ષ ૨૦૧૮માં આંક ૩૯.૭ અને વર્ષ ૨૦૧૮માં ૪૫.૮ થયેલ હોવાના કારણે - ૬.૨ નો તફાવત જોવા મળે છે. તેમ છતાં ૧ આંકનો ફાયદો વર્ષ ૨૦૧૮માં યમન દેશને મળી રહ્યો છે. જે દર્શાવે છે કે યમન સિવાય અન્ય દેશમાં ભૂખમરો, ગરીબી અને કુપોષણ વધી રહેલ છે.

(૪) ૮ એશિયાઈ દેશોમાં ભૂખમરો, ગરીબી અને કુપોષણની પરિસ્થિતિમાં ઘટાડો થયેલ જોવા મળે છે. જેમાંથી ઓમાન અને યમન દેશોમાં ભૂખમરો, ગરીબી અને કુપોષણની સ્થિતિ વધારે નાજુક જોવા મળે છે. કારણકે બન્ને દેશોની આંકડાકીમાહિતી આ વાતની પૃષ્ઠી કરે છે.

ટેબલ ૩ વર્ષ ૨૦૧૫થીવૈશ્વિક ભૂખમરા આંકમાં ભારતનું પ્રદર્શન

ક્રમ	વર્ષ	ભારતનો GHIઆંક	સ્થાન
૧	૨	૩	૪
૧	૨૦૧૪	૧૭.૮	૫૫/૭૬
૨	૨૦૧૫	૨૯.૦	૮૦/૧૦૪
૩	૨૦૧૬	૨૮.૫	૯૭/૧૧૮
૪	૨૦૧૭	૩૧.૪	૧૦૦/૧૧૯
૫	૨૦૧૮	૩૧.૧	૧૦૩/૧૧૯
૬	૨૦૧૯	૩૦.૩	૧૦૨/૧૧૭

સ્ત્રોત:altnews.in/has_indias_global-hunger-index. 17th October 2019 (Arjun Sidharth)

ઉપરોક્ત ટેબલ પરથી સાબિત થાય છે કેવર્ષ ૨૦૧૫થી વૈશ્વિક ભૂખમરા આંકમાં ભારતનું પ્રદર્શન કઠળતું જાય છે જે ચિંતાનું કારણ કહી શકાય તે માટે સરકાર તરફથી સઘન પ્રયાસ થવા જોઈએ. તો જ ભારતમાંથી ગરીબી અને ભૂખમરો કે પછી કુપોષણમાંથીઆઝાદી મળી શકે છે. ઉપરાંત વ્યક્તિનીમાનસિકતામાં પણ સુધારી થવો એટલો જ જરૂરી છે. તો જ ભારત ૨૧મી સદીનું વિકસિત રાષ્ટ્ર બની શકશે.

Higher Education in India

Rina C Dave
Asst. Professor
SEMCOM,
V. V. Nagar.

Higher Education sector has witnessed a tremendous increase in the number of Universities/University level Institutions & Colleges since Independence. The number of Universities has increased 34 times from 20 in 1950 to 726 in 2014. The sector boasts of 45 (6.1%) Central Universities of which 40 (88.8%) are under the purview of Ministry of Human Resource Development, 318 (43.8%) State Universities, 185 (25.4%) State Private universities, 129 (17.7%) Deemed to be Universities, 51 (7.0%) Institutions of National Importance (established under Acts of Parliament) under MHRD (IITs – 16 (31.4%), NITs – 30 (58.8%) and IISERs–5(9.8%)) and four Institutions (established under various State legislations). The number of colleges has also registered manifold increase of 74 times with just 500 in 1950 growing to 37,204, as on 31st March, 2013.¹ India has the largest higher education system in the world with respect to the number of institutions like china (4297), USA (6742) and India (31324).² When 16250 in General colleges like Arts, Science, Commerce and Education. When 9701 in Professional colleges like Engineering, Medical, Management, Law and Other professional and vocation-based courses such as hotel management, architecture and agriculture etc.³ One study by Government of India 621 Universities, 32974 colleges and 11095 Stand Alone Institutions there are 83 Technical, 33 Agriculture, 24 Medical, 17 law and 10 Veterinary Universities. The top 6 states in terms of highest number of colleges in India are Uttar Pradesh, Andhra Pradesh, Maharashtra, Karnataka, Rajasthan and Tamil Nadu.⁴

Higher education is important for the country, as it is a powerful tool to build knowledge based society of the 21st century (AISHE, 2011).⁵ It is widely recognized that higher education promotes social and economic development by enhancing human and technical capabilities of

¹ mhrd.gov.in Higher Education

² FICCI Higher Education Summit 2011, “Private sector participation in Indian higher education”

³ UGC; MHRD Annual Report 2009-10. 2010-11; Turkish Online Journal of Distance Education Volume 3: A comparative study on current trends in Distance Education in Canada and India 2002; Planning commission XIth Five Year Plan; Mid Term Appraisal Eleventh Five Year Plan; Eleventh Five Year Plan Volume II

⁴ ministry of human resource development department of higher education new Delhi 2013

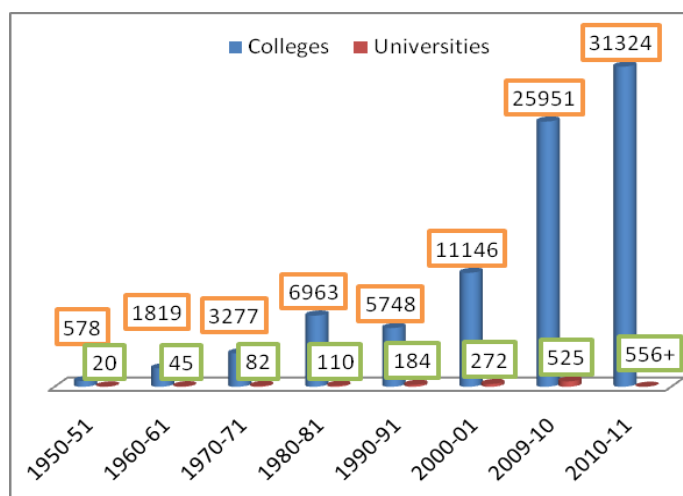
⁵ Annual Status of Higher Education of States and UTs in India, 2011 (Summary Report), Planning Commission, Government of India.

society. Technical change and institutional change are key components of development. Higher education plays a vital role in facilitating these changes by incorporating allof the various demographics of the population.⁶

Indeed, higher education is the principal site at which our national goals, development priorities and civic values can be examined and refined.⁷ Further, it is also considered to be one of the most potent means of achieving sustainable development. It is accepted that without more and better higher education, developing countries will find it increasingly difficult to benefit from global knowledge-based economy.⁸ In India, increasing attention has been given for the development of higher education both by the government and private sector. Today the country has one of the largest higher education systems in the world in terms of institutions and second largest in terms of enrolments. It is against this background, an attempt has made in this chapter to analyze the growth of higher education in India. For evaluating the trend and growth of higher education in India during pre and post-globalization period, parameters such as universities, colleges, enrolments and teachers are selected. It also examined stage-wise and faculty-wise enrolments in India during this period. Further, the role of private sector in growth of higher education in India is also discussed.

Number of Colleges and Universities in India

Sr. No	Years	Colleges	Universities
1	1950-51	578	20
2	1960-61	1819	45
3	1970-71	3277	82
4	1980-81	6963	110
5	1990-91	5748	184
6	2000-01	11146	272
7	2009-10	25951	525
9	2010-11	31324	556+

Source:

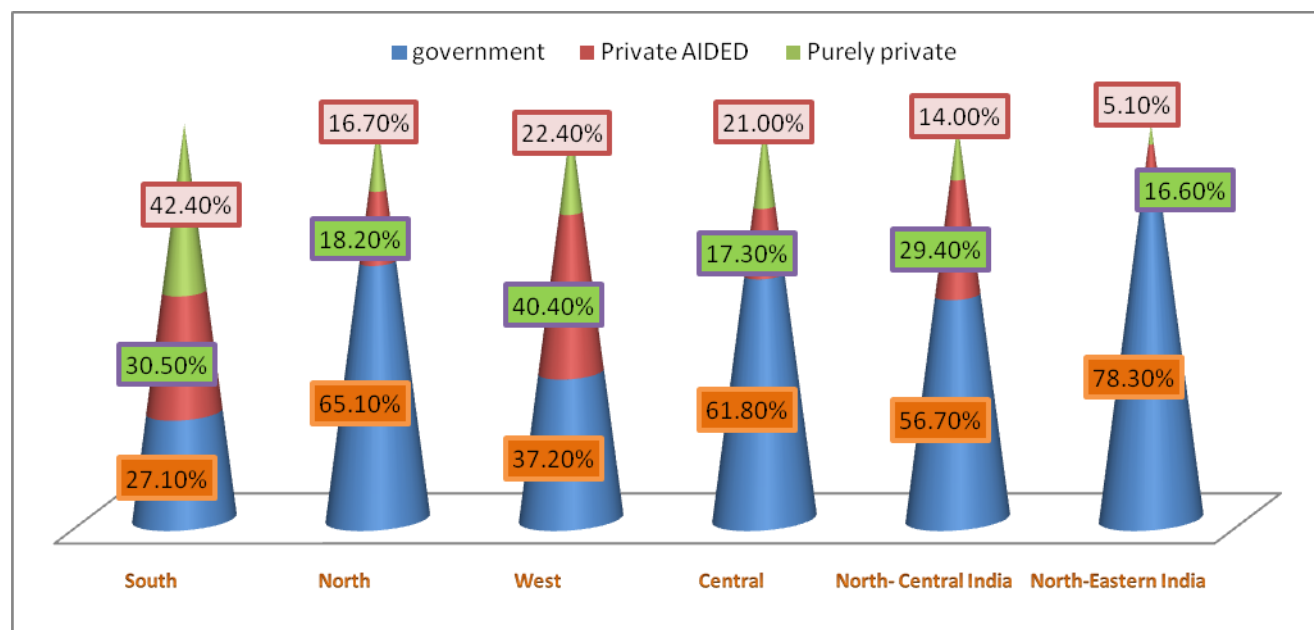
⁶ K.M.Joshi(2013)Higher Education Growth in India: Is growth appreciable and comparable?

⁷Twelfth Five Year Plan, "2012-2017 "GOI

⁸World Bank, 2000

Region wise instauration and medium of teaching

Region wise distribution of government and private instauration				Percentage of enrollment in higher education institutions where medium of teaching is English	
Region	govern ment	Private AIDED	Purely private	Region	Percentage
South	27.1%	30.5%	42.4%	South India	74.9%
North	65.1%	18.2%	16.7%	North India	53.9%
West	37.2%	40.4%	22.4%	West India	53.0%
Central	61.8%	17.3%	21.0%	Central India	31.5%
North- Central India	56.7%	29.4%	14.0%	North- Central India	23.0%
North-Eastern India	78.3%	16.6%	5.1%	North-Eastern India	47.6%

Source: www.education.careers360.com**Stream wise enrollment of student
(Lakh)**

Sr. No	Stream	No of Student	Male	Present	Female	Present
01	Arts/Humanities/Social Sciences Courses	94.65		47.65		53.00
02	Engineering and Technology	40.63	72.63		38	
03	Commerce stream	32.63				
04	Science stream	32.20				
05	Information technology/computer Application Stream	06.36				
06	Medical science stream	7.12	2.66	37.36	4.46	62.64
07	Management stream	4.54	2.87	63.22	1.67	36.78
08	Law Stream	2.45	1.66	67.66	0.79	32.24
09						

Conclusion:

The central government and the state governments are making more provision to promote higher education. In the Eleventh Five Year Plan the total provision of Rs. 44,000 cr. was made for higher education. In the Twelfth Five Year Plan the total provision of Rs. 1, 80,000 cr. is made for higher education. Such provision is made to increase Gross Enrolment Ratio (GER) related to the higher education. It is responsibility of the U.G.C. to make more effective regulation over the higher education system in India.

Merely growth of higher education will not serve the basic purpose of education policy. It is necessary to see that the Universities and colleges should provide quality education to the masses. In some Universities and colleges there is poor infrastructure, lack of skilled manpower, which are barriers in providing quality education to the age group of 18 to 22. There are also malpractices and unhealthy practices in some institutions related to the higher education. The U.G.C. should make effective regulation and try to control such malpractices. The Universities

and Colleges should provide sufficient employable skills so that employability can improve. In the era of globalization there is more weight age for competitiveness. India's higher education should be more reliable, competent so that the coming generations can be more competent to face the challenges in their life.

On the eve of a new century, there is an unprecedented demand for and a great diversification in higher education, as well as an increased awareness of its vital importance for sociocultural and economic development, and for building the future.

“આત્મહત્યા”-એક મનોવૈજ્ઞાનિક વિહંગાવલોકન

ડૉ. કઠિયારા મોહમદહફીઝ એ .

આર્ટસ કોલેજ, મોડાસા

અત્યારે હાલની પરિસ્થિતિમાં લોકોનું માનસિક સ્વાસ્થ્ય ઘણું કથળતું જઈ રહ્યું છે . સ્થાનિક અને રાષ્ટ્રીય કક્ષના વર્તમાનપત્રોમાં અવારનવાર આત્મહત્યાના સમાચારો પ્રગટ થયા રહ્યા છે . આત્મહત્યાની ઘટના માનવ ઇતિહાસ જેટલી પ્રાચીન છે . મોટાભાગે ૧૮ વર્ષની વયે આત્મહત્યા કરનારાઓનું પ્રમાણ વધુ જોવા મળી રહ્યું છે . કેટલીકવાર કિશોરાવસ્થાથી શરૂ કરીને જુદી જુદી ઉંમરના લોકોમાં આત્મહત્યા કરવાની વૃત્તિ જોવા મળે છે . વિકાસશીલ અને વિકસીત બંને દેશોમાં આત્મહત્યાનું પ્રમાણ જોવા મળે છે. આ એક મનોવૈજ્ઞાનિક સમસ્યા છે.

અત્યારે હાલમાં જ બોલીવુડના હીરોનું પાત્ર ભજવતા સુંશાંતસિંહ રાજપૂત એ આત્મહત્યા કરી . આત્મહત્યાની જુદી જુદી રીતો છે . આત્મહત્યામાં મુખ્યત્વે આત્મહત્યા કરનારાઓ કાંતો શારીરિક પ્રયત્નો કરીને આત્મહત્યા કરે છે. કાંતો કોઈ નુકસાનકારક દવાઓ ગળી લે છે.

મનોવિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં થયેલા સંશોધનો દર્શાવે છે કે એવી વ્યક્તિઓમાં આત્મહત્યાની વૃત્તિ વધારે હોય છે, જેણે બાળપણમાં ખુબ જ ઉપેક્ષા કે અસ્વીકારનો ભોગ બની હોય તિવ્ર ખિન્નતા કે છીન્નમાનસવૃત્તિ ના દર્દીઓમાં હિસ્ટીરીયાના દર્દીઓમાં વધુ જોવા મળે છે . આ ઉપરાંત આંતરિક સંઘર્ષોના ઉકેલ ન મેળવનારાઓ , સ્વઅવ મુલ્યાંકનની તીવ્ર લાગણી ધરાવનાર વ્યક્તિઓમાં આત્મહત્યાનું પ્રમાણ વધારે જોવા મળે છે . પ્રેમમાં , પરીક્ષામાં આર્થિક મુશ્કેલીઓનો ભોગ બનનારાઓમાં કેફી પ્રદાર્થ સેવન કરનારાઓમાં પણ આત્મહત્યાની વૃત્તિ હોય છે .

આત્મહત્યાને અટકાવવામાં મનોવૈજ્ઞાનિક ઉપચાર ખુબ જ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે . આત્મહત્યા કરનારા માને છે કે આત્મહત્યા કરવાનો તેનો વિચાર યોગ્ય છે . તે એવું માને છે કે તેની સમસ્યાઓ પ્રશ્નોનો ઉકેલ માત્ર આત્મહત્યા જ છે.

આત્મહત્યા ને નિવારવા માટે આત્મહત્યા કરનારા અથવા જેઓને આત્મહત્યા કરવાના વિચાર આવે છે. તેઓની સાથે મુલાકાત પદ્ધતિ મનોવૈજ્ઞાનિક કસોટીઓ અને નીરીક્ષણ પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરી તેમના મનમાં ચાલતા નિષેધક વિચારોના કારણે જીવવા પયત્ન કરવો જોઈએ . તેમના માંનોભારને દુર કરવું જોઈએ . તેમની એકલા હોવાની તેમજ અર્થહીનતા ની લાગણીઓ ઘટાડવી જોઈએ . તેમની સાથે ઉષ્માભર્યા સંબંધો સ્થાપિત કરવા જોઈએ. મનોવૈજ્ઞાનિક આત્મહત્યા નો પ્રયાસ કરનારા સાથે મિત્ર તરીકે કાર્ય કરવાનું છે . તેને લીધે સામુજ્યનો સંબંધ મનોવૈજ્ઞાનિક સાથે સ્થાપિત થાય છે અને તેમની માહિતી વધારે સરળતાથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

અત્યારે જે પરિસ્થિતિ સર્જાઈ છે તેમાં નર્સ , પોલીસ, શિક્ષકો , ધર્મગુરુઓ , સામાજિક કાર્યકરો ,સમાજના સ્થાનિક નેતાઓ વગેરે આ મનો - સામાજિક સમસ્યા અંગે જાણકારી આપી આત્મહત્યાની કટોકટી વખતે તેઓ કઈ રીતે મદદરૂપ થઈ શકે તે અંગેની તાલીમ અને માર્ગદર્શન આપવું જોઈએ . ઘણી વખત આત્મહત્યા કરનારા સામે જે પોલીસ કેસ થાય છે તેની પણ વિપરીત અસર તેના માનસ પર થાય છે .સરકાર શ્રી એ પણ આ બાબત પર એક વિચાર કરવો જોઈએ. અને શક્ય હોય ત્યાં સુધી કોઈ પોલીસ કેસ ન થાય તેવા પ્રયાસ કરવા જોઈએ.

આપણા સમાજમાં જેટલા મંદિરો અને મસ્જિદો છે ત્યાં આપનો સમાંજના લો કોને ધર્મિક જ્ઞાન આધારે માનનીય મુલ્યો શીખવીએ છીએ ,તેવી જ રીતે આપણા દેશમાં “આત્મહત્યા નિવારણ કેન્દ્રો “ હોવા જોઈએ અને તે ૨૪ (ચોવીસ) કલાક અને ૩૬૫ દિવસ માટે ખુલ્લાં રહેવા જોઈએ. જેથી જે તે આત્મહત્યા કરવાના વિચારો આવે છે , તેના વિચારોને નિયંત્રિત કરી આપણે તેને બચાવી શકીએ.

સંદર્ભ ગ્રંથો :-

૧ “અસાધારણ મનોવિજ્ઞાન “ જે. સી. કોલમેન ના (૨૦૦૨),લંડન યુનિવર્સિટી)

૨ કાર્સન બુચર અને મીનેકા ,(૨૦૧૦) – એબનોર્મલ સાયકોલોજી અને મોડર્ન લાઈફ , ટાટા મેક ગ્રો હીલ પબ્લિકેશન .

Needs of E - GOVERNANCE in this present time

- **Dr. KAMLESH M.GOSWAMI**

Assistant Professor

H.S.Shah College of Commerce, Modasa

CONTENT

1. INTRODUCTION
2. E-GOVERNANCE NEEDS
3. E-GOVERNANCE INFORMATION FLOW
4. E-GOVERNANCE CYCLE
5. CONCLUSION

1. INTRODUCTION :

The commercial and non-commercial organizations are vested with lots of responsibility and accountability by their share and stakeholders. Their success lines in the flawless business practices and thereby productivity. Every firm takes every opportunity to convert its benefits as measures to improve the business. The controlling factor or the top management's objectives and concerns are given the top priority. Adopting the current trend will be the secret of the successful people and no doubt, Information Technology (IT) will play a key role. In the commercial world, every resource should be optimized in utilization. Enterprise Resource Planning (ERP) has been employed by the firms, well defining the resources and their deployment in the direction of high growth and wealth. On par with other industries, the services industry also employs technology for better utilization of its resources to provide effective services.

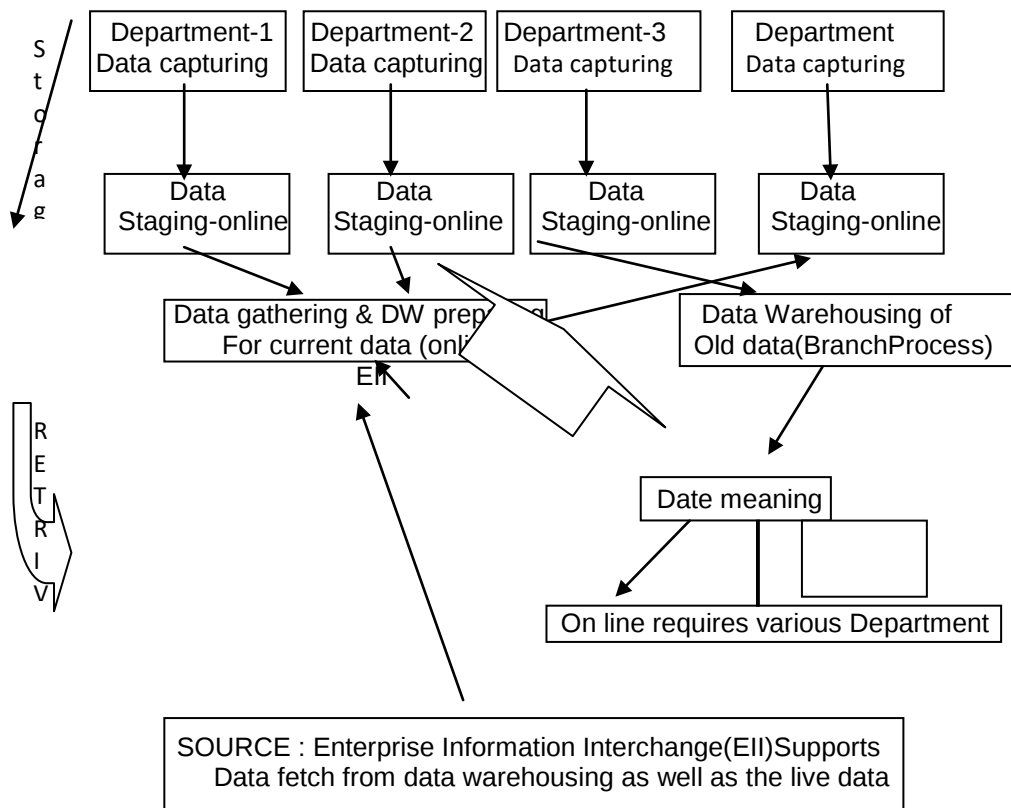
Almost all government departments are now using IT for administrative purposes. But governance has the implicit meaning of administrating the whole show. 'Governance' covers all the activities of administration, in which the primary functions are control, monitor and re-engineering. When the whole world walks with technology, it is imperative that the governance's outlook should be changed or redefined or rearticulated to go with IT. Basically, IT includes all the technology to have, process, produce, bank on and to safeguard information. Thus, the governance is electronic-based and called 'e-governance'.

The state and central government have several departments rendering services to the general public. They include departments of land records, civil supplies, law and order, education, employment exchanges, income tax, excise, agriculture, treasury, transport, infrastructural provisions, banking etc. E-Governance is in a budding stage in India and every effort is being made to improve it. E-Governance involves building of independent subsystems in every sphere of the departmental activity and linking all these subsystems on the specific linkages, in order to ensure optimum delivery of the services to the public. The information flow in the e-governance may be illustrated as in Figure-1.

2. E-GOVERNANCE NEEDS :

- A concrete policy, which is well protected and supported by the law of the government as a whole, is needed. This policy should have consensus and be in accordance with all the departments of the government, using e-governance. This policy should be common to all the departments and should serve according to the standardized guidelines.
- Every working department under the government should come out with
 - Clear objectives, mission and vision.
 - A road map, procedures, guidelines to reach objectives.
 - Various approaches and strategies.
 - A well-defined required technologies or systems, to implement the strategy or approach.
- The linkage among all the departmental systems should be transparent and need-based.
- A flow-monitoring team, comprising representative from all the departments of government, to monitor the e-governance working, as prescribed in the policy and objective statement.
- A review team, comprising representatives from all the departments, to study and set right problems and consider the possibility of extending the e-governance to more departments. Thus, the e-governance cycle works as shown in Figure-2.

3. E-GOVERNANCE INFORMATION FLOW

Figure-1 : E-Governance Information Flow

At present, every department of the government is working with independent systems, only to well monitor the respective departments activities. This stand-alone pattern of the computerization of individual department's may not enable direct integration, to offer the e-governance objectives. In order to get such stand-alone system to the rest of the departments' systems, it is necessary to study the independent systems of all the departments and reinvent the linkages among the systems.

4. E-GOVERNANCE CYCLE

It is massive task. It may even lead to minor or major change management in the individual departmental systems. Without compromising the department's ease of work, the spatial spread of the systems should be taken up, by looking at the larger perspective of e-governance. The strategy for the implementation of the above spatial spread of the systems can be implemented independently or collectively by :

- Government organizations having expertise in the IT area.
- Public-private partnerships.

- Total process outsourcing by reputed firms with complete accountability to government.

The major requirement for such integrated e-governance includes :

- Time-tested or load tolerance hardware in all the departments.
- Open-ended scalable software in all the departments.
- Rigid network system with redundancy.
- Dynamic linking entity among the departments.
- A matrix defining the information sharable on the linkages of departments.
- A matrix on the rights over the information (read,write) department wise.
- A futuristic data warehousing to store information as data bank.
- An analytical data mining product.
- IT security to the whole infrastructure mentioned above.

5. CONCLUSION

E-Governance is aimed to use the resources of services in a efficient ay ad to ensure tat the deliverables are genuine. The benefits of e-governance will provide transparency in administration. This mammoth project teaches high discipline to the public. The governments, both at the state ad the center, may have to involve all the resources under their control to educate the public on the IT articulation of governance. All malpractices and misuses by individuals can be traced and erring organizations cannot escape the law, as e-governance will mine the data of every transaction done by them in public domain. Any change is a difficult and painful process. Bringing in e-governance is no exception. India, which boasts of several globally successful IT companies, should take up the challenge of ushering in e-governance.

References :

1 Saugata, B., and Masud, R.R. (2007). *Implementing E-Governance Using OECD Model(Modified) and Gartner Model (Modified) Upon Agriculture of Bangladesh.*

2 Garson, D.G. (2006). *Public Information Technology and E-Governance.* Sudbury, MA: Jones and Bartlett Publishers.

3 Rossel, Pierre, and Matthias Finger. "Conceptualizing e-Governance." *Management* (2007) : .

4 Miller, W & Walling, J, (2013). "Government in the twenty-first century: New Avenues of Study". Taking Sides. New York, NY: McGraw Hill.

5 Lee, (2004). "Communications of the ACM". Association for Computing Machinery.

જાગરિયા લોકકથામાં ભાષાવિશેષતા:

ઘનશ્યામભાઈ કે. તળપદા

લોકસાહિત્ય કથોપકંઠ પરંપરા ચાલી આવતું હોય છે, માટે તેમાં બોળીની અસર જીવાતી જોવા મળે છે. તેથી તેનાં કેટલાંક વિશિષ્ટ લક્ષણો જોવા મળે છે. જાગરિયા લોકકથામાં આવી ભાષાવિશેષતાઓ ચરોતરી બોલીનાં સંદર્ભે અહીં તપાસીએ.

- “તાલવ્યના પરિસરમાં કંઠ્યનુંતાલુકરણ” ૮: ‘કેમ’નું ‘ચમ’, ‘ક્યાં’નું ‘ચ્યાં’, ‘ક્યારે’નું ‘ચ્યારે’, ‘ખેતર’નું ‘છેતર’ વગેરે.
- “‘સ’નો અઘોષ ‘હ’ થવો” ૯: ‘દસ’નું ‘દહ’, ‘માણસ’નું ‘માણહ’, ‘સંતાવું’નું ‘હંતાવું’, ‘સુખ’નું ‘હખ’, ‘સગપણ’નું ‘હાગપણ’, ‘સવાર’નું ‘હવાર’, ‘સાચા’નું ‘હાચા’, ‘સાચવજે’નું ‘હાચવજે’, ‘સાત’નું ‘હાત’, ‘સામે’નું ‘હામે’, ‘સારી’નું ‘હારી’, ‘સાથે’નું ‘હાથે’, ‘સોપવું’નું ‘હોપવું’ વગેરે.
- ‘ય’નો ‘જ’ થાય: ‘યુગ’નું ‘જુગ’, ‘યુદ્ધ’નું ‘જુદ્ધ’ વગેરે.
- “‘ળ’નો ‘ર’ થાય” ૧૦ : ‘તાળાં’નો ‘તારા’
- અહીં ‘ર’નો ‘ળ’ પણ થાય છે: ‘દાડાવાર’નો દાડાવાળ’ થાય છે.
- “‘હ’નો લોપ થાય” ૧૧ : ‘તહેવાર’નો ‘તેવાર’, ‘દહેજ’નો ‘દેજ’, ‘ન હતાં’નો ‘નતા’, ‘દહાડા’નો ‘દાડા’ વગેરે.
- ‘આ’નો ‘અ’ થાય: ‘ખાઈ’નો ‘ખઈ’, ‘ભાઈ’નો ‘ભઈ’, ‘ડાહ્યો’નો ‘ડઈ’, ‘ખાવું’નો ‘ખઈ’ વગેરે.
- સ્વર ‘આ’ અનુનાસિકના સંપર્ક હોય તો ‘ઓ’ થાય છે, જેમકે ‘જાન’નું ‘જોન’

➤ ક્યારેક મહાપ્રાણ 'ઘ'નો અલ્પપ્રાણ 'જ' બને છે. જેમકે, 'ધી'નું 'જી'

પ. ૧૦ માન્ય ગુજરાતીનાં સંદર્ભમાં કેટલાક વિશિષ્ટ શબ્દો:

અંબર – ઢગલો

અગોવ – આગમવાણી

અછોડો – દોરડું

અછોડો – દોરડું, રાંઢુ

અમલમે – સમયે

અસનાન – સ્નાન કરવું

અહંકાર – અભિમાન

અહુર – રાત

આછ – આંખ

આરોપયા – આપ્યા, પહેરાવવું

આશરો – સહાય, સહાયક થવું

આહુ – આંસુ

એટો – ઈંટો

ઓઈકારો – હહણવું

કટમ – કુંટુંબ

કદવાડ – વિખવાદ

કને – પાસે

કસ્તી – દુઃખ

કૈલાશમાં – આનંદમાં

કોટી – કરોડ

ખઈ – ખાવું, જમવું

ગજર – સમય

ગેટમાં પૂરવા – જેલમાં પૂરવા

ગોજારણ – પાપી

ઘરાક – ગ્રાહક

ચમ – કેમ, શા માટે

ચરો – ગૌચર જમીન

ચિતારો – ચિત્રકાર

ચેવો – કેવો

ચ્યાં – ક્યાં

ચ્યારે – ક્યારે

છરી – ચરી

છાબકું – પોશમાં સમાય તેટલું, અંજલી ભરાય એટલું

છેતર – ખેતર

જઉ – એ તરફ જવું

જગોએ – જગ્યા, સ્થાન

જગોતરી – જાર

જટા – લાંબા વાળ

જણશ – દાગીનો

જી – ધી

જુગ – યુગ

જુદ્ધ – યુદ્ધ

જુધ્ધા – શક્તિશાળી

જોન – જાન(લગ્નની)

ડઈ – ડાહ્યો, સમજદાર

તાજમ – યાદ

તારા – તાળાં, તાળું

તેવાર – તહેવાર

તોય – તેમ છતાં

દઈત – રાક્ષસ

દહ – દસ(સંખ્યા)

દા'ડો – દિવસ

દાડાવાળ – નિયત દિવસ, ચોક્કસ દિવસ

દાડે – દિવસે

દારે – દાડ

દિ – દિવસ

દુવાર – યાદ કરવું

દેજ – દહેજ

દેનાર – આપનાર

નઈ – નહીં

નતા – ન હતાં

નથી – વ્યક્તિવાચક નામ

નાછીએ – નાખવું

નિધાન કરવું – સાબિતી આપવી

નીકર – નહીં તો

નેણ – આંખ

પચા – પચાસ

પટ – ઝડપથી

પટ દઈને – ઝડપથી

પત્યા – પિતા

પમધારે – પરમ દિવસે

પોકવા ન દે – જીતી ન શકવું, પહોંચી ન શકાય

ફાંસવું – તોડવું

બઉ – ખૂબ, વધારે

બામન – બ્રાહ્મણ

ભાગ – કરમ, નસીબ

ભાળવું – જોવું, દેખવું

ભૂળું – ખરાબ

ભોખડિયે – ઘૂંટણે પડી જવું

મઈ – અંદર

મોર કરવો – આગળ કરવું

મોસ – માસ

રંડાપો – વિધવાપણું

રાજી કરી દવ – ખુશ કરી દેવા

રેવંત – રથ

રોતી – રડવું

લૂંગડું – વસ્ત્ર, કાપડ

વખમી વેળાયું – સહી ન શકાય તેવા સમય

વરહ – નિશ્ચિત સમય

વલખાં મારવાં – ફાંફાં મારવાં

વસાયા – વસાવવું

વસિયા – રહેવું, વસવું

વસેલ – વસેલાં, રહેવું

વહોરવું – ખરીદી કરવી, ખરીદ કરવું

વાટ જોવી – રાહ જોવી

વાસના પડી જવી – જાણ થઈ જવી

વાહળ – પાછળ

વાહે – પાછળ

વેણ – વચન, વાણી

સંગાત – સાથે

સવરૂપ – સ્વરૂપ, સૌંદર્ય

સામગ્રી – તૈયારી

સેમાડે – સીમ વિસ્તાર

હંગાથ – સંગાથ

હંતાઈ – સંતાવું

હંદેહો – સંદેશો

હખ – સુખ

હગું – સગપણ કરવું

હરાપ – શાપ

હવાર – સવાર

હવાહો – એક સો પરચીસ

હવાહો – સવા સો

હળપ – ઝડપ

હાંકળ – સાંકળ

હાંચા – સાચા

હાયવજે – સાયવવું, સંભાળ રાખવું

હાજા હમ – સાજા સમ

હાત – સાત

હાનમાં – ઈશારાથી હમજાવું

હાબદા કરવું – તૈયારી કરવું

હામો – સામે

હારી – સારી

હારે – સાથે

હાલી – ચાલી

હાલો – ચાલો

હોપવા – સોપવા

હોપી દો - સોપી દો

હોપું – સોપવું

હોળમાં – ફેડમાં, સાથે લીધેલો

પાઠટીપ:

ગ્રંથશીર્ષક	લેખક/સંપાદક	પૃ. નંબર
1. ભાષા પરિચય અને ગુજરાતી ભાષાનું સ્વરૂપ	જયંત કોઠારી	૧૪૭
2. એજન		૧૪૮
3. એજન		૧૪૭
4. એજન		૧૪૮

PUBLISHED BY

<http://www.hsccresearchjournal.org/>

HEAD QUARTER

SHREE H.S.SHAH COLLEGE OF COMMERCE, MODASA DIST. ARAVALLI